

Orte v last. — Pri Bailleulu borilo se je menjajoče. Kraji Mervis in Vieux-Berquin so bili vzeti. Proti bojnem polju idoče sovražne kolone doživele so v našem, skozi opazovanje od zemlje in zraka dobro peljanem ognju težke izgube. — Na bojišču obojestranski Somme artiljerijski boji. Napad večih angleških bataljonov proti Mainvillersu se je krvavo izjalovil. Mnogoštevilno vjetih ostalo je v naših rokah. — Severno od Mihiela izvršili smo uspešen napad proti američanskim četam, jim zadali težke izgube in pripeljali vjete nazaj. — V zračnem boju se je v zadnjih dveh dneh 37 sovražnih letal in 3 privezane balone sestrelilo. Leutnant Wenckhoff izvojeval je svojo 24. zračno zmago.

Z drugih bojišč nič novega.
Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Povišano bojno delovanje na južno-zapadni fronti.

Avstrijsko uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Dunaj, 15. aprila. Uradno se danes razglašala:

Na južno-zapadni fronti mestoma živahnije bojno delovanje.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Berlin, 15. aprila. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Na bojišču ob Lysi prišlo je večkrat do živahnih bližinskih bojev. Južno-zapadno od Nieuwerkerke kakor med Bailleul in Merris izčistilo se je gnezda angleških strojnih pušk in posadke istih vjelo. Protinapadi, ki jih je peljal sovražnik iz Bailleula in severno-zapadno od Bethuna, so se krvavo zlomili. Na bojišču obojestranski Somme držala se je artiljerijska bitka pri deževnem vremenu v zmernih mejah.

Vzhod. Po ljutih bojih z oboroženimi tolpami so naše v Finlandiji izkrcane čete, energično podpirane od delov naše mornarice, v Helsingfors dospela.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od torika.

K.-B. Dunaj, 16. aprila. Uradno se danes razglašala:

Italijanska fronta. Nobeni posebni dogodki.

Šef generalštaba.

Lepi uspehi na zapadu.

Nemško uradno poročilo od torika.

K.-B. Berlin, 16. aprila. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Napadi na bojnem polju ob Lysi peljali so do popolnega uspeha. — Veliki razstreljeni livki iz boja Wyttschaete od leta 1917 so bili naglo vzeti. Po kratkem ognjenem udarcu naskočili smo v presenetljivem napadu Wulverghem in sovražne pozicije obojestransko tega kraja. Protinapadi angleških kompanij so se popolnoma zlomili. Od ravnine priplezale so naše čete v napadu višočine med Nieuwerkerke in Bailleul in so jih v bližinskem boju sovražniku izrgale. Angleški napadi proti Laonu so se izjalovili. — Na bojni fronti obojestranski Somme povišal se je artiljerijski ogenj le na Lucebachu v pokrajini od Moreuil in Montdidier. Pri odbitku nekega od Angležev in Francozov skupno izpeljanega napada severno Lucebacha napravili smo vjete. — Na kanalu Oise-Aisne na zapadnem bregu Mosel izvršili smo uspešna podjetja.

Vzhod. Finsko. V Lovisi (vzhodno Helsingfors) so izkrcane čete po predoru težkega leda sunile proti severu,

zlomile večkrat sovražni upor in so od Tamersforsa na Wiborg vodečo železnico vzhodno od Lathi dosegle.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Konec se približuje.

Zürich, 13. aprila. „Neue Züricher Nachrichten“ pišejo: Dogodki na francoskem bojišču potiskujejo vse drugo v ozadje, še celo dogodek Clemenceau-Czernin. Uničujoče padajo nemški udarci. Armentières je padel in nemška mesta so bila v polnej pravici okrašena z zastavami, ker padeč tega mesta v tako kratkem času je zamogel doseči le vojaški genij z brezprimernimi četami. Kar pomeni Albert za Amiens, to pomeni Armentières še za mnogo važnejši Calais. S padcem Calaisa je Angleška na Francoskem poražena in svojej lastni deželi najtežje ožugana. Ta misel gre pretresujoče skozi angleško svetovno državo. Pa še več: Pomnožila so se znamenja popolnega razpada zvezane entente bojne črte. Angleške armade so demoralizirane, portugalska armada je razbita, Amerikanci so nezmožni ljudje, Belgijci nezadovoljni. Samo francoska armada še stoji kljub strašnim izgubam zadnjih treh tednov pokoncu in brani hrabro svojo deželo do zadnjega trenutka ter izvjuje vitežkemu nasprotniku spoštovanje in obudovanje. Konec se bliža. Bil bi lahko že preje in na čisto drug način nastopil, če bi ošabna trmoglavost Angležev in zaslepljenost francoskih državnikov pošteno podane mirovne roke osrednjih sil sramotilno ne odbili, katero se jim od decembra 1916 še vedno zmiraj podaja, kajti takrat bi se lahko kot močni možje zasedli mirovno mizo.

Zavzetje Armentièresa.

Skupni plen: Čez 112.000 mož vjetih, več kot 1500 kanonov zaplenjenih.

K.-B. Berlin, 12. aprila. (W.-B.) Trdnjavi podobno, z močnimi zgradbami utrajeno mesto Armentières držalo se je v kljub vedno večjem okoljenju še 11. aprila izredno hrabro. Šele ko se je z svežim naskokom nemških čet zamoglo od zapadne strani obkoljenje mogočnega opirališča izvršiti, vdal se je ostanek hrabre posadke, ki je med obkoljenjem doživel izredno težke izgube. Na cestah in robovih mesta leži vse polno mrtvecev. Plen na strojnih puškah še se ni mogel oceniti, ravno tako kakor isti zaplenjenih angleških zalog. Med 45 kanoni nahajajo se razven drugih težkih tudi 34 centimeter železniški kanoni. Skupni plen od 21. marca znaša torej več kot 112.000 mož na vjetih, in več kot 1500 kanonov zaplenjenih. Mnogo tisočev štete strojne puške obrnile so se večinoma takoj proti sovražniku. Tudi plen na vojnem materialu se ne da še niti približno preценiti. Plen tankov se je od 100 na 200 zvišal.

Z skoraj nadlovesko požrtvovalnostjo in silo deluje vsakdo na novem bojišču Armentièresa po premagovanju neizmernih težkoč. V močvirnem, brezpotnem ozemlju tekmuje vse, da se zagotovi dovoz streliva za artiljerijo in prehrana za vojnike. Celo oficirji nekega izkušenega regimenta udeležili so se s poveljnikom vred na zgradbi ceste ter so sami donašali na tisoče in tisoče mostnic.

Angleži so tudi sedaj zopet pri bitki pri Armentièresu kompanijo za kompanijo od divizij od Saint Quentina, lahkomišlno v boj vrgli. To nespametno dejanje podaja Nemcem večkrat tesno združene britske kompanije v roke. Ravno zadnje noči pred začetkom bitke na Lysi odtegnili so tam prejšnji del svoje težke artiljerije, da jo nastavijo med Ancre in Somme. Portugalske divizije so morale slabosti skupne fronte drago plačati. Kako presenetljivo je zadel ta novi udarec Angleže in kakšna osuplost je vladala, sledi iz tega, da so že ob 9. uri predpoldan, torej v prvem štadiju bitke razstre-

lili ostanke svojih težkih kanonov, da bi ne padli rabljivi v nemške roke. Tako ravnanje ugovarja v tako visokej meri vsakej vojni rabi, da se ga lahko označi v polnem izrazu kot obupni čin.

Zgodovinski dvoboj.

Švicarski vojaški kritiki pravijo, da se bojuje sedaj zgodovinski dvoboj med generaloma Foch in Hindenburg. Iz raznih znamenj je sklepati, da je zbral general Foch vse razpoložljive čete za protinapad. Obstaja sicer možnost velikega protinapada entente čet, toda vsako presenečenje je kakor izključeno. Hindenburg je mnogo pretrezen in spreten vojskovodja, da bi ga zamogel sovražnik zadeti na kaki točki odločilno. Vse vprašanje obstoja v tem, ali ima Foch dovolj sil na razpolo, da iztrga Nemcem najpro njihove uspehe? Hindenburg ima nedvomno močne sveže moči, s katerimi bo de poizkusil odbiti vsak naval sovražnika. Že sedaj je jasno, da bitka na zapadu ne bo tako kmalu končala, kakor se je to prvotno zdelo, ampak da bo de trajala cele tedne, morda tudi cele mesece.

Neizmerni plen.

K.-B. Berlin, 15. aprila. (W.-B.) Od 5. oktobra 1917 do 15. aprila 1918 so napravile osrednje države čez 517.000 vjetih, zaplenile 7246 kanonov, okoli 20.000 strojnih pušk in več kot 300 tankov. Razven tega padlo še je čez 100 oklopnih avtomobilov, 630 avtomobilov, 7000 vozov in nepregledno železničnega materiala v njihove roke. Med temi se nahaja 80 lokomotiv in 8000 vagonov. Zaloge streliva še se niti približno ne dajo preценiti. Že na strelivu artiljerije se je do sedaj za več kakor 3 milijone strelov štelo. V istem času se je več kakor 1100 letal in kakor 100 privezanih balonov sestrelilo. Plen na drugem vojnem materialu, pijonirskem orodju, ročnem orožju, kinkah za plin in zaloge oblek in živil se dosedaj številno niti približno še ni mogel določiti.

Turki zavzeli Batum.

Turško poročilo.

K.-B. Konstantinopol, 15. aprila. Fronta v Kavkazu. Trdnjava Batum je padla. Ker je bil trdovratno se opirajoči sovražnik korak za korakom na pas trdnjave potisnjen, pričel je 13. t. m. napad na utrjene pozicije južne fronte. V bridkem boju posrečilo se je našim hrabrim, od svežega napadalnega duha ojačenim četam izvršiti vlom v močno izgrajene in utrjene pozicije te fronte. Medtem ko so v daljnem poteku napada nekatere utrjene točke nemško zastavo razobesile, opirale so se druge do zadnjega trenutka trdovratno. Zasedenje mesta in luke izvršilo se je brez boja. Deputacija mestjanov pozdravila je naše čete. V mestu vlada mir. Število vjetih in plena še se ni dognalo. Krvave izgube sovražnika so težke. Vzhodno od Wansees je Serrail od nas zaseden.

Na drugih frontah nobeni pomembni dogodki.

Krapina-Toplice zdravi giht revma išias
(Hrvatsko) Pojasnila in prospekt gratis. Dobra oskrba zasigurjena! 158

Vojna na morju.

Uspehi nemških podmorskih čolnov v Srednjem morju.

K.-B. Berlin, 11. aprila. (Uradno.) Žilavo izvršeni napad naših podmorskih čolnov uničil je v Srednjem morju spremni vlak štirih parnikov in je potopil štiri

ruge parnike z skupno čez 30.000 brutto-register-tonami. Razven tega sestrelilo se angleški razruševalec L-razreda (350 ton). Iki obloženi tank-parnik bil je od torpeda det, vendar se je zamogel, močno poškodovan, luko Alexandrien doseči. Vsi parniki bili močno obloženi in oboroženi. Iz močnega spremljevalnega varstva se sklepa, da bili obloženi z dragocenim blagom. Potopjen angleški razruševalec varoval je z drugim razruševalcem veliki transport, ki je bil totako uničen.

Šef admiralnega štaba mornarice.

28.000 ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 12. aprila. W.-B. Eden naših podmorskih čolnov (poveljnik kapitan-lajtnant Georg) je v Irskem morju in pri zapadnem izhodu Kanala 8 parnikov in dve jadernici z skupno 28.000 brutto-register-tonami potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Uspehi podmorskega čolna „U 35.“

K.-B. Berlin, 10. aprila. (W.-B.) Cesar Viljem je izrazil kapitanlajtnantu v. Arnauld de la Periere, poveljniku podmorskega čolna „U 35“ in celej posadki svoje priznanje in zahvalo za odlične čine, katere je hrabra posadka pod slavnim vodstvom svojega vzglednega poveljnika dosegla. Kapitanlajtnant, katerega hrabre in uspešne čine se je že večkrat na slavn način povdarjalo, je v dveh in četletnem vodstvu z podmorskim čolnom „U 35“ v Srednjem morju s potopljenjem 196 sovražnih ladij z skupno pol milijona brutto-register-ton sovražnikom najhujši udarec prizadel. Potopil je dosedaj 2 bojni ladji, eno pomožno križarko, pet transportnih parnikov za prevažanje čet, 124 trgovskih, oziroma transportnih parnikov, 62 jadernic in 2 ribiška parnika. Pri tem je posebno omeniti, da je vojno-izkušen podmorski čoln „U 35“ pod vodstvom dveh poveljnikov dosedaj čez 600.000 brutto-register-ton sovražnega ladjinega prostora uničil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Nadaljni uspehi podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin, 13. aprila. Naši podmorski čolni v Srednjem morju potopili so v Agäisu in pri Malti pet parnikov in devet jadernic z skupno 22.000 brutto-register-tonami.

V zatvornem okolišu okrog Anglije bilo je od naših podmorskih čolnov 23.000 brutto-register-ton sovražnega trgovskega ladjinega prostora uničenih. Hudo zadet je bil zopet transportni promet v Kanalu med francosko in angleško morskobaljo. Na uspehih ima glavni delež kapitanlajtnant Rem y.

Nemški podmorski čoln na zapadni morski obali Afrike.

K.-B. Amsterdam, 14. aprila. Reuter javlja: Po nekem poročilu iz Washingtona pojavil se je nemški podmorski čoln največjega tipa 10. aprila na višočini od Monrovia (Liberia), obstreljeval je brezlično postajo in je povzročil izredno škodo. Potem je obrnil kanone na postajo kablja.

* * *

Monrovia je glavni kraj republike Liberia na zapadni obali Afrike, na Kap Mesurado in na izlivu Mesurada.

Nemški letalci čez Srednje-Angleško.

K.-B. Berlin, 14. aprila. V noči od 12. na 13. aprila napadel je fregatni kapiten Strasser z pomorskim zračnim brodomjem uspešno važne industrijske kraje Srednje-Angleške. Obmetalo se je Birmingham, Nottigham, Sheffield, Leeds, Hull in Grimsby. Kljub izredno močnemu artiljerističnemu protiporju in zasledovanju z letalci so se vsa letala v dobrem stanju vrnila. Na uspehu imajo posebni delež

poveljniki letal hauptman Manger, kapitanlajtnant Ehrlich (Herbert), von Freudenreich in Flemming, kakor korvetni kapitan Arnold Schütze s svojimi hrabrimi posadkami.

Šef admiralnega štaba mornarice.

15.000 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin 15. aprila. Novi uspehi podmorskih čolnov na severnem bojišču: 15.000 brutto-register-ton. Medtem sta se dva parnika po trdovratnem zasledovanju iz gotovega sprenstva sestrelila.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Dr. Trstenjak in shod v Št. Janžu.

Kakor znano, bil je na shodu v Št. Janžu kot vladni zastopnik prav mladi gospod dr. Trstenjak. Možakar sicer ni prišel samo kot zastopnik politične oblasti, marveč v prvi vrsti kot privatna oseba, ter kot izraziti „jugoslovanski“ strankar. Dokaz temu tudi dejstvo, da je pripeljal seboj svojo sooprogo, ki je kot zastopnica nežnega spola prav gotovo kar zavriskala veselja, ko je pričela teči kri. Pa pustimo to malenkost. Cel nastop dr. Trstenjaka je napravil na vsacega objektivnega človeka vtis, da je bil ta mož tam kot strankar in kot ničesar drugega. Zakaj je dr. Trstenjak orožnike tako daleč od zborovališča skrnil, da jih v času najnujnejše potrebe ni bilo dobiti? Zakaj dr. Trstenjak ni takoj odredil razoroženje in odpravo ruskih vojnih vjetnikov, ki nimajo po postavi na naših shodih ničesar opraviti? Zakaj ni dr. Trstenjak pustil aretirati niti enega organiziranih pobijalcev, ki so brez vsacega vzroka na zverinski način po avstrijsko mislečih udeležencih shoda udrihali? Zakaj je dr. Trstenjak Nemcem opetovano obljubil, da bode shod razpustil, medtem ko tega do skrajnega trenutka ni storil. Vse to so vprašanja, ki se jih ne more iz sveta spraviti. Mi zahtevamo torej odločno, da ces. kr. politična oblast komisarja dr. Trstenjaka pritegne takoj v najstrožjo disciplinarno preiskavo, oziroma da se ga postavi tudi pred kazensko sodnijo! Posredovali bodemo pa tudi na višjih mestih na Dunaju, da se pobrigajo tam za počenjanje tega panslavista v c. kr. uniformi.

Pisma cesarja Karla, odstop grofa Czernina in drugo.

Pred kratkim imel je naš zunanji minister grof Czernin imeniten govor, proti notranjim veleizdajalcem. V tem govoru je omenil tudi, da bi bilo pred nekaj časom kmalu prišlo do mirovnih predpogajanj s Francosko, ko bi to ravno naši notranji vseslovanski veleizdajalci ne preprečili. Iz tega govora se je nakrat razvila velikanska debata, v katero se je pritegnilo tudi osebo presvitlega našega cesarja. Gre se tukaj v prvi vrsti za neko pismo, ki ga je poslal naš cesar pred okroglo enim letom svojemu svaku princu Sixtu Parmškemu. V tem pismu se govori tudi o mirovnih ciljih. Pismo je bilo na vsak način spisano le za omenjenega princa, je bilo torej popolnoma privatnega značaja. Samoumevno tudi ni imelo namena pričeti kaka tiha mirovna pogajanja. Francozi so pa kakor vse kaže, ponaredili to pismo, ko so ga na bogve kateri nelojalni način v svoje roke dobili. S tem ponarejenim pismom hočejo sejati nemir med Avstro-Ogrski in Nemčijo ter njunima vladarjema. Cesar Karl je celi stvarni napravil konec s tem, da je zaključil vsak nadaljni razgovor s Francosko in zopet ponovil obljubo zvezne zvestobe.

Mnogo razburjenja pa je napravilo medtem dejstvu, da je zunanji minister grof Czernin podal svoj odstop, da je cesar ta odstop sprejel in pustil delo le toliko časa v Czerninovih rokah, dokler se ne najde

njegovega naslednika. Odstop grofa Czernina danes ni jasna stvar. Žal, da nam naša nesrečna cenzura ne pusti povedati svojega mnenja očitno. Czernin je bil vele-talentrani minister; kateremu gre glavna zasluga za sklenjeni mir z Rusijo, Ukrajino in Romunsko. Da se je ravno sedaj tega velezaslužnega moža odposlalo, dela na vsak način hudo kri.

Naj pride za grofom Czerninom kdor hoče. En cilj bode morala zunanja politika vedno upoštevati: zveza z Nemčijo se mora še okrepčati, ojačiti in izgraditi, kajti ona je podlaga za vso našo bodočnost. V pravem razumevanju tega dejstva odposlal je tudi naš cesar Karl zmagovitemu svojemu nemškemu cesarju Viljemu sledečo brzojavko:

„Francoski ministerski predsednik, ki je prišel v zadrego, se skuša iz mreže lažij v katero se je sam zapletel, rešiti s tem, da kopicji vedno več in več neresnic in se ne vstraši sedaj popolnoma napačne in neresnične trditve, da bi jaz priznal „pravične zahteve Francije po vrnitvi Alzacije-Lorene.“ To trditve zavračam z ogorčenjem. V trenutku, ko avstro-ogrski kanoni grmijo skupno z nemškimi na zapadni fronti, je pač komaj treba dokazati za to, da se jaz za Tvoje dežele ravno tako bojujem in sem pripravljn bojevati se tudi naprej, kakor če bi šlo za obrambo svoje lastne dežele. Čeprav smatram z ozirom na ta govoreči dokaz popolne edinstvi in ciljih, za katere je sedaj že skoro nepotrebnim zgubiti tudi eno besedico o zlagani trditvi Clemenceaua, mi je vendar na tem ležeče, da Te ob tej priliki vnovič zagotovim popolne solidarnosti med Teboj in Menoj, med Tvojo in Mojo državo. Nobene spletke, nobeni poskusi, naj izhajajo od kogarkoli, ne bodo ogrozili zvestega orožnega bratstva. Skupno bodemo izsilili časten mir.“

Nato je poslal nemški cesar Viljem našemu cesarju v odgovor sledečo brzojavko:

„Sprejmi mojo najprisrčnejšo zahvalo za Tvoj brzojav, v katerem Ti trditve francoskega ministerskega predsednika čez Tvoje zadržanje k francoskim zahtevam na Alzacijo-Loreno zavračaš in na novo solidariteto skupnih interesov izražáš, ki obstoje med Nama in Našima državama. Podvizam se, Ti povedati, da v Mojih očeh takega zagotovila od Tvoje strani niti potreboval nisem, ker nisem bil nobeden trenutek na dvomu, da si Ti Našo zadevo v ravno isti meri k Tvoji šteli, kakor se mi za pravice Tvoje monarhije zavzemamo. Težki, pa uspešni boji teh let so to vsakemu, kateri hoče videti, jasno dokazali, isti so vezi zveze le še ožje zvezali. Naši sovražniki, ki v poštenem boju proti nam nič ne zamorejo, ne vstrašijo se najpoglejših in najnižjih sredstev; na to smo morali računati. Zato Nam je tem večja dolžnost, sovražnike na vseh bojiščih brezobzirno napasti in nabiti.

Z zvestem prijateljstvu

Viljem.“

Odmevi „jugoslovanskega“ shoda v Št. Janžu pri Unterdrauburgu.

Beg Korošca

Po krvavem taboru v Št. Janžu pri Unterdrauburgu se dr. Korošcu pod vtisom krvavega pripetljaja ni zdelo več varno, se med razburjenimi avstrijskimi patrijoti pokazati. Sklenil je torej, da se raje poda skozi Sv. Jedrto, da tam, namesto da bi se bližnje železnice v Unterdrauburgu poslužil, železnico Slovenj-Gradec doseže. Njegova možka garda je že pred shodom začeto pijančevanje po končanih krvavih izgredih zopet nadaljevala. Ostale so mu torej zveste one ženske